

ת"פ (רחובות) 52811-02-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (רחובות) 52811-02-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו רחובות

ת"פ (רחובות) 52811-02-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום ברחובות

[09.09.2024]

כבוד השופטת קרן וקסלר

גזר דין

העובדות הצריכות לעניין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע ארבע עבירות הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977; איומים, לפי סעיף 192 בחוק העונשין; תקיפת בת זוג, לפי סעיף 379 ו-382(ב) בחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 בחוק העונשין, שבוצעו כלפי רעייתו, המתלוננת. בהתאם למתואר באישום הראשון, בתאריך 29.1.2023 הורה בית משפט השלום בראשון לציון על שחרור הנאשם בתנאים הכוללים, בין היתר, הרחקה מכל מקום בו שוהה המתלוננת ומהבית למרחק שלא יפחת מ-500 מ', עד לתום ההליכים. בתאריך 5.10.2023 בסמוך לשעה 03:00 הגיע הנאשם לבית, בניגוד להוראה החוקית ודפק בדלת. משסירבה המתלוננת לפתוח את הדלת, דפק הנאשם בחוזקה בדלת ובעט בה, וכן קילל את המתלוננת ואיים עליה שירצח אותה.

בהתאם למתואר באישום השני, בתאריך 5.12.2023 בסמוך לחצות, בהיותו בבית ובניגוד להוראה החוקית, על רקע וויכוח ובהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול, דחף הנאשם את המתלוננת וכן השליך מאוורר שהיה במקום. בהתאם למתואר באישום השלישי, נעצר הנאשם ביום 5.12.2023 בעקבות האירוע המתואר באישום השני. במועד זה שוחרר הנאשם על ידי בית המשפט השלום בראשון לציון, שדן בבקשה להארכת מעצר לצרכי חקירה, בתנאים הכוללים, בין היתר, איסור יצירת קשר עם המתלוננת והרחקה ממנה. בתאריך 8.12.2023 נכנס הנאשם בשעת ערב לבית, בניגוד להוראות החוקיות.

בהתאם למתואר באישום הרביעי, בתאריך 12.1.2024 בסמוך לשעה 22:00, בהיותו בבית ובניגוד להוראה החוקית, כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול, שבר הנאשם את תריסי החלון בסלון הבית ותלש כבלים של מזגן מן הקיר.

2. יצוין כבר בפתח הדברים כי מדובר בנאשם רצידיוויסט בתחום האלימות במשפחה ובעבירות נוספות. לחובת הנאשם לא פחות מ-16 הרשעות קודמות עוד מאז שהיה נער, בעבירות שוד, אלימות, עבירות רכוש, איומים החזקת סכין, הפרת הוראה חוקית ועוד. עונשי מאסר, בפועל ועל תנאי, לא הרתיעו את הנאשם מלבצע עבירות נוספות. מאז שנת 2018 הורשע הנאשם בחמישה גזרי דין שעניינם ביצוע עבירות אלימות, איומים כלפי רעייתו וכן בהפרת הוראות חוקיות והפרת צווים שיפוטיים. בעטיין של הרשעות אלה נדון הנאשם לעונשי מאסר וכן הופעלו עונשי מאסר על תנאי.

3. החל מיום 3.6.2024 מרצה הנאשם מאסר למשך 17 חודשים בגין שני גזרי דין:

א. ת"פ (רח' 58805-01-23 מיום 22.1.2024 - במסגרתו הטלתי על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, בגין צירוף שני תיקים שעניינם ביצוע עבירות איומים, תקיפת בת זוג, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט המחוזי מרכז ביום 15.4.2024 (עפ"ג 22269-02-24).

ב. ת"פ (רח' 57023-06-23 מיום 2.6.2024 במסגרתו נדון על ידי כב' השופטת אושרית הובר היימן בהתאם להסדר טיעון ל-30 ימי מאסר בפועל שירוצו במצטבר לעונש שנגזר עליו לעיל, בגין ביצוע עבירה של תקיפת בת זוג.

4. הצדדים חלוקים בשאלה האם יש לגזור על הנאשם ענישה במצטבר למאסר אותו הוא מרצה כעת, ואם כן- לאיזו תקופה, נוכח העובדה שכתב האישום הוגש ביום 22.2.2024, כלומר, לאחר גזירת דינו בתיק מושא ס"ק א' ולפני גזר הדין מושא ס"ק ב'.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד יעל גבעוני, ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין כלל המעשים נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ובכללם הגנה על שלומה, כבודה, זכותה של המתלוננת לחיות בביטחון ושלא יופנה כנגדה מלל מאיים וציינה כי הגם שכל אחד מהאירועים אינו ברף חומרה גבוה, יש לתת ביטוי לחומרה לריבוי האירועים בתוך תקופת זמן קצרה, שבמהלכה שב הנאשם והגיע לבית, תחת השפעת אלכוהול, הטריד אותה, תקף אותה וגרם נזק לרכושה. ב"כ המאשימה הפנתה, מטבע הדברים, לעברו הפלילי המכביד של הנאשם וביקשה מבית המשפט לשוות לנגד עיניו בעת גזירת הדין את חוסר האונים של המתלוננת, אשר נוכחת כי גם החלטות בית המשפט שניתנו על מנת להגן עליה, לא הועילו ואין בהן כדי להביא להרחקת הנאשם ממנה. בנסיבות אלה, טוענת המאשימה כי הנאשם הוכיח כי למעשה אין כל דרך אחרת להרחיקו מן המתלוננת ולאפשר לה להמשיך ולחיות את חייה בשלווה, אלא באמצעות השמתו במאסר לתקופה ממושכת. נוכח האמור, ביקשה להשית על הנאשם שנת מאסר במצטבר לעונשי המאסר אותם הוא מרצה כעת, בצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. בסיום דבריה, ביקשה המאשימה לדחות כל טענה של הנאשם לפיה נגרם לו עיוות דין בשל אי צירוף תיק זה, שכן לא הייתה כל מניעה מצד הנאשם לצרפו והדברים היו ידועים לו.

6. הסנגור, עו"ד איתי בן נון, סבור כי האירועים אינם המתוארים בכתב האישום אינם חמורים. ביקש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודייתו ואת החיסכון בעדות המתלוננת וכן הפנה למכתב שכתבה לבית המשפט במסגרת ההליך הקודם בו נדון בפניי, לפיו היא מבקשת להקל בעונשו של הנאשם. לעניין צירוף התיקים, טען כי הנאשם נדון בפניי ביום 22.1.2024 ואילו כתב האישום דן הוגש רק לאחר מכן. עוד ביקש לשקול כי הנאשם התקבל למרכז "הדרך" לגמילה מסמים עובר למאסרו. לבסוף ביקש הסנגור לתת להתחשב בעת גזירת העונש בתנאי המאסר הקשים בשל הצפיפות בבתי הסוהר, שבעטיה אף לא ניתן לספק תנאי מאסר ראויים.

7. הנאשם הביע צער על מעשיו. אמר שמשפחתו חשובה לו וכי עושה מאמצים רבים על מנת לפרנס את אשתו וילדיו ולא להחסיר מהם דבר. הנאשם מכיר בכך שהוא סובל מבעיה של התמכרות לאלכוהול ואמר שאינו מתכוון לדברים שהוא עושה "זה הכל כתוצאה המשתיה". אמר שביקש להשתלב בקהילה טיפולית אך בית המשפט לא אפשר לו להשתלב בה. הנאשם שיתף בתנאי מאסרו לבסוף ביקש שלא להשית עליו עונש נוסף, כיוון שילדיו מצפים לשוב הביתה.

דין והכרעה

8. הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים שבבסיסם עומד הצורך בשמירה על שלמות גופה של המתלוננת, בטחונה האישי ושלמות נפשה וזאת בצד פגיעה בעיקרון הציות לצווים שיפוטיים. כידוע, לעבירות אלימות בתוך המשפחה, נודעת חומרה מיוחדת נוכח החשיפה הגבוהה למבצעי העבירה והקושי בשיתוף גורמי אכיפת החוק, כאשר הנפגעת קרועה בין מצב של אלימות המופעלת כלפיה אל מול הרצון לשמור ולגונן על התא המשפחתי או הזוגי והנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים, בעיקר בתחום הנפשי והרגשי (ראו, בין היתר: ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.2012); ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2017)). על רקע האמור, עמדו בתי המשפט, לא אחת, על הצורך בהשתתפות ענישה מרתיעה שתעביר מסר של היעדר סובלנות לתופעה בזויה זו.

9. צודקת המאשימה כי הגם שכל אחד מפרטי האישום, אינו ברף חומרה גבוה מבחינת מידת האלימות או האינזימה, הרי שלא ניתן להתעלם מהפגיעה הקשה בשלוות נפשה של המתלוננת, עת הנאשם הגיע לבית, לעיתים בשעת לילה מאוחרת, תוך גילוי היעדר מורא מרשויות החוק. פעם אחר פעם דרס הנאשם ברגל גסה החלטות שיפוטיות שתכליתן להגן על המתלוננת, אולם לא זו בלבד שחזר לבית, אלא ביצע בשלושה מהמקרים עבירות נוספות לעבירות הפרת ההוראה החוקית, תוך הותרתה של המתלוננת חסרת כלים להתמודד עמו. גם מעצרו של הנאשם ביום 5.12.2023 לא הרתיע אותו וימים ספורים לאחר מכן חזר לבית בניגוד להחלטת בית המשפט, אשר בחר לנקוט בכלי מתון יותר ממעצר, על מנת שלא לפגוע יתר על המידה בחירותו של הנאשם.

10. מאחר שדינו של הנאשם נגזר על ידי לאחרונה, בעבירות דומות, לא מצאתי לנכון להאריך בעניין מדיניות הענישה הנהוגה ואפנה לסקירת הפסיקה בגזר הדין בת"פ 58805-01-23.

11. בהתאם לעיקרון ההלימה שקלתי גם את מספר המעשים המרכיבים את האירוע, שחלקם בוצעו במועדים שונים. בהתחשב במכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, אני מאמצת את מתחם הענישה שהוצע על ידי המאשימה, היינו, החל מ- 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי.

12. לקולה שקלתי את הודיית הנאשם, אשר לא רק שחסכה בזמן השיפוטי אלא בעיקר את עדות המתלוננת. הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו. עוד נתתי דעתי לעמדת המתלוננת (טלנ/1), שהובאה בפניי גם במסגרת גזר הדין בתיק הקודם, לפיו היא מעוניינת בחזרתו של הנאשם הביתה, וכן תארה את ההרעה במצבה הכלכלי של המשפחה כתוצאה מהשמתו של הנאשם במאסר.
13. מנגד ניצב עברו הפלילי המכביד של הנאשם והיעדר ההרתעה מהליכים בעבר. הנאשם אמנם מגלה כיום מודעות מסוימת לבעיית ההתמכרות לאלכוהול ממנה הוא סובל, אולם יש לציין כי דברים דומים נשמעו מפיו גם בתיקים קודמים. ככל שיבחר הנאשם לעבור הליך שיקומי, הרי שפתוחה הדרך בפניו להשתלב בהליך מסוג זה בין כותלי בית הסוהר.
14. נוכח האמור, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם מעל מרכז מתחם הענישה, ואני משיתה עליו 12 חודשי מאסר בפועל.
15. אשר לחפיפת העונשים, כתב האישום בהליך שבפניי הוגש בתאריך 22.2.2024. מעיון בתיק עולה כי בתאריך 9.5.2024 שוחחה המזכירות עם הנאשם על מנת לוודא שקיבל זימון לדין. בהודעת המזכירות נכתב שהנאשם מסר שיש לו הליך נוסף ת"פ 57023-06-23 וביקש למנות לו את עו"ד איתי בן נון מטעם הסנגוריה הציבורית. הודעת מינוי הוגשה לתיק עוד באותו יום.
16. מהמקובץ לעיל עולה, כי למעשה לא הייתה כל מניעה שהנאשם יצרף את התיק דן לת"פ 57023-06-23. במועד גזר הדין (2.6.2024) וכי מדובר בבחירה מודעת של הנאשם, שהיה, כאמור, מיוצג, שלא לבצע את הצירוף. במצב דברים זה, לא מצאתי כי נפגעו זכויות של הנאשם באופן כלשהו.
17. בשים לב לכך שהנאשם מרצה עונש מאסר שאינו קצר מצאתי להורות על חפיפה מסוימת של העונש לעונש המאסר אותו הוא מרצה כעת. עם זאת, אין להעלות על הדעת כי ריבוי מעשי אלימות והיעדר הרתעה יביא דווקא להקלה עם הנאשם ולפיכך אני דוחה עתירת ההגנה כי העונש "יבלע" למעשה בעונש המאסר שנגזר עליו.
18. סיכומם של דברים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים.
ב. עונש המאסר ירוצה באופן ש- 7 חודשים ממנו ירוצה במצטבר למאסר אותו הוא מרצה כעת ו- 5 ממנו בחופף.
ג. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירה שיש בה יסוד של אלימות כלפי גוף, עבירת איומים או עבירה של הפרת הוראה חוקית, למשך 3 שנים מסיום מאסרו.
- ניתן צו כללי למוצגים. ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, היא תוחזר למפקיד בכפוף למניעה חוקית לרבות עיקול.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.
ניתן היום, ו' אלול תשפ"ד, 09 ספטמבר 2024, בנוכחות הצדדים.